

अनपत्रप लि० नास्ति अपत्रपा अन्यहेतुका लज्जा यस्य ।
अन्यहेतुकलज्जाहीने ।

अनपभ्रंश पु० न अपभ्रंशः न०त० । अपभ्रंशभिन्ने
व्याकरणप्रतिपाद्यसंस्कारवति साधुशब्दे “अनभ्रंशता-
नादिर्यद्वाभ्युदयोऽन्यता । व्याक्रियाव्यञ्जनोऽवा वा जातिः
कापीह साधुतेति” हरिः ।

अनपाकर्मन् न० अपाकर्म अपाकरणम् अभावार्थे न०त० ।
अपाकरणाभावे च्छणादेरशेषने ।

अनपायिन् लि० न अपैति अप-इण-णिनि न०त० । नि-
चले स्थिरे “अनपायिनि संश्रयद्भु मे गजभग्ने इति” कुमा० ।

अनपाटत् लि० अपावर्त्तनमपाटत् अप+आ+उत-भावे क्तिप्
न०ब० । पुनराटत्तिशून्ये । “इत्या सृजानाह अनपाटद-
र्थमिति ऋ० ६, ३, ५, “अनपाटत् अपाटत् अपावर्त्तनम्
पुनरागमनं न भवतीति” भा० ।

अनपिहित लि० न अपिहितमावरणं भावे क्त तच्चास्ति
यस्य । आवरणशून्ये । “एष वानपिहितस्तस्यैव तदपिधानं
यच्छिखेति ब्रा० “अनपिहित आवरणशून्य” इति रघु० ।

अनपेक्ष लि० न अपेक्षते अतुल्यते अच् न०त० । अपेक्षा-
शून्ये अनतुलोधिनि । “उत्सृज्य प्रसदाभेतामनपेक्षो
यथासुखमिति” रामा० ।

अनपेत लि० न अपेतः वह्निर्गतः अपगतो वा । अवह्निर्गते
अपेतभिन्ने अनुगते । “धर्मपथ्यर्थन्यायादनपेते” इति पा०
“धर्मादनपेतम् धर्म्यमित्यादि” सि०कौ० ।

अनप्त लि० न आप्तः वेदे ण् । आप्तभिन्ने । “अनप्त-
मसु दुष्टरमिति” ऋ० ८, १६, ३, “अनप्तं शत्रुभिरनाप्त-
मिति” भा० ।

अनप्तसु लि० नास्ति अप्रो रूपं यस्य । रूपहीने “जन्माया
अनप्तस इति” ऋ० २, ३, ८, “अनप्तसः कर्महीना”
इति भाष्योक्तोः कर्महीने च ।

अनप्ता पु० (चन्द्रात्) “रविचर्जं द्वादशगैरनपेति” दीपिकोक्तोः
योगभेदे “सच्छीलं सुखान्वितं प्रभुं ख्यातियुक्तमन-
प्तायामिति” दीपिका ।

अनभिज्ञ लि० न अभिजानाति । अज्ञे ज्ञानशून्ये ।

अनभिधेय न० न अभिधेयः । अवान्ये ।

अनभिभव पु० न अभिभवः अभावार्थे न०त० । अभिभवा-
भावे पराजयाभावे ।

अनभिभवनीय लि० न अभिभवनीयः । अपराजेय ।

अनभिभूत लि० न अभिभूतः । अपराभूत ।

अनभिमत लि० न अभिमतः । असम्भते, विभते च ।

अनभिस्नातवर्ण लि० अभि+स्ना-तन् न अभिस्नातः
‘क्षीणोवर्णो यस्य । दीप्यमाने । “सो अपां नपादनभि-
स्नातवर्ण” इति ऋ० २, ३५, १३ अनभिस्नातवर्णः दीप्यमान
इति भा० । शिवा० अण् । आनभिस्नातः तदपत्ये पु० स्त्री ।

अनभिलाष पु० न अभिलाषः अभावार्थे न०त० । अभिलाषा-
भावे । न०ब० । अभिलाषशून्ये लि० ।

अनभिव्यक्त लि० न अभिव्यक्तः न०त० । अपरिस्फुटे ।

अनभिश्स्त लि० अभि+श्न-स्त न०त० । अनिन्दिते ।
“पराख्यानभिश्स्ता दिव्या” इति ऋ० ८, ८८, ७, “अन-
भिश्स्ता अनिन्दिता” इति भा० । परिवादायस्ते च ।

अनभिश्स्तत्र लि० अभिश्स्तं निन्दामर्हति अभिश्स्त्यः
न०त० । अनिन्दनीये प्रशस्ये निरुक्तकारः ।

अनभिसंहित लि० न अभिसंहितः न०त० । अभि-
सन्विना फलोद्देशेन अकृते “विमुक्तिदा येऽनभिसंहिते-
ष्विति” रुचि० ।

अनभिहित लि० न अभिहितः । असुक्ते प्रत्ययादिना
उक्तार्थभिन्ने “अनभिहिते इति पा० अस्य उपकादिगणे
पाठात् तत्कार्यम् । [वातस्वगमनामिति] का०द० ।

अनभीष्ट लि० न अभीष्टः । अभीष्टभिन्ने “अनभीष्टदक्षिण-
अनभ्यावृत्ति स्त्री न अभ्यावृत्तिः अभ्यासः अभावार्थे न०
त० । अभ्यासाभावे । “मनागनभ्यावृत्त्या वा कामं
चास्यत यः क्षमीति” भाषः । •

अनभ्यासमित्य लि० न अभ्यासे निकटे इत्यः इण-कर्मणि
क्यप् सप्त । दूरतः परिहर्त्तव्ये सि० कौ० ।

अनमित्त लि० नास्ति अमितोऽस्य । शत्रुशून्ये “इन्द्रोऽयं चक्रे
आत्मने अनमितां शचीपतिरिति” अर्थ० १२, १,
नटभेदे पु० ।

अनमीव लि० अमीवः रोगः न०ब० । रोगहीने “अनमीवा
इषस्वारदिति” ऋ० ३, १६२, १४, अनमीवा “रोग-
वर्जितानि इषोऽन्वानीति” भा० “प्रदानमीवस्य शुश्रिय”
इति ता० ब्रा० । “अरोगोऽमीवस्तद्विहितस्येति” भा० ।

अनम्बर पु० नास्ति अम्बरं कच्छसहितं यस्य । बौद्धभेदेऽस्य सक्त-
कच्छतया तथात्वम् दिगम्बरशब्देऽस्य विवरणम् । नग्ने लि० ।

अनय पु० अयः शुभावहो विधित्तदन्तः न०त० । अशुभं-
दैवे । नयोद्युते दक्षिणावर्त्तेन शाराणामिष्टस्थान-
नयनं विरोधे न०त० । (दुग्डीति) ख्याते द्यूतभेदे
शाराणा वामावर्त्तेनाभीष्टस्थाननयने पु० । नयोनीतिः